

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 9959

гр. София, 19.12.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в закрито заседание на 19.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

като разгледа дело номер **11228** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Предмет на производството е предявен от ищеца И.П. иск за обезщетение за нанесените му неимуществени вреди в размер на 1000лв , предявен срещу НАП. В ИМ вх.№ 27810/16.09.19г се сочи едновременно като правно основание на предявения иск за вреди и чл. 39 ал.2 от ЗЗЛД /иск за вреди, предявен срещу НАП в качеството ѝ на администратор на лични данни/, както и чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ /иск срещу НАП в качеството на държавен /а не административен/ орган/. Доколкото условията за допустимост и фактите за доказване по двата вида иска - по чл. 39 ал.2 от ЗЗЛД и по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ са различни, Съдът е дал изрични указания на ищеца изрично да посочи по кой ред предявява осъдителния си иск за вреди срещу НАП - по чл. 39 ал.2 от ЗЗЛД или по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ.

В молба от 04.11.19г ищецът сочи, че Съдът служебно следва да квалифицира иска, като уточнява, че вредите се претендират като последица от бездействие на НАП, довело до неправомерно придобиване и разпространение на лични данни на ищеца.

В отговор от 17.12.19г ответникът сочи, че предявеният иск за вреди е недопустим, като производството следва да се прекрати, моли и за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът намира следното:

Искът е предявен като осъдителен иск по чл. 39 ал.2 от ЗЗЛД /доколкото е предявен срещу НАП в качеството на администратор на лични данни , по повод изтекали лични данни на ищеца/, но за да е допустим осъдителният иск, той следва да е предявен едновременно или след жалба по чл. 39 ал.1 от ЗЗЛД за отмяна на акт/действие на администратора /което се явява задължителна положителна проц.предпоставка за предявяване на осъдителния иск по ал.2, който съответно е субсидиарен на ал.1/. В предявения осъдителен иск /изрично е дефиниран като такъв в ИМ/ не се съдържа искане Съдът по реда на чл. 39 ал.1 от ЗЗЛД да отмени акт/действие на НАП като администратор на лични данни. Следователно е предявен само осъдителен иск по

ал.2, без наличието на зад.проц.предпоставка по ал.1 от чл. 39 на ЗЗЛД /ищецът изрично потвърждава пред Съда, че не е предявявал друг иск освен процесния осъдителен/.Искът е недопустим за разглеждане поради което.

Искът не е такъв по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ, доколкото съгл. чл. 8 ал.3 от ЗОДОВ, общият ред по ЗОДОВ е неприложим, когато съществува специален ред за търсене на вреди/а такъв е реда по чл. 39 ал.2 вр. ал.1 от ЗЗЛД/. В предявения иск липсва формулирано искане за установяване от Съда на наличие на незаконосъобразно фактическо бездействие на НАП /но не като администратор на лични данни/; липсва посочване кой точно адм.орган или дл. лице е извършил незаконосъобразно факт.бездействие при или по повод адм.дейност, заради което да се търси им.отговорност от НАП ; споменаването в осъдителния иск, че има публично оповестен теч на данни/т.е. че е ноторно известно/, не представлява искане Съдът да установи незаконосъобразно фактическо бездействие на конкретен адм.орган/дл. лице, довело до публично оповестения теч на данни.Така че, дори искът да беше предявен като такъв по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ, отново би бил недопустим за разглеждане/защото има друг спец. ред по ЗЗЛД и защото не се твърди изобщо незаконосъобразно факт. бездействие на адм.орган или дл. лице по повод адм.дейност/.

В допълнение Съдът ще отбележи, че:

1/ Съгл. чл. 39 ал.4 от ЗЗЛД, Субектът на данни не може да сезира съда, когато има висящо производство пред КЗЛД за същото нарушение или нейно решение относно същото нарушение е обжалвано и няма влязло в сила решение на съда. По искане на субекта на данни или на съда комисията удостоверява липсата на висящо производство пред нея по същия спор.Видно от данните, предоставени от КЗЛД по делото, за същото нарушение на ЗЗЛД и Регламента /т.е. вкл. и за теча на лични данни на конкретния ищец/ на НАП е издадено НП /обжалвано пред СРС/. Доколкото ал.4 не конкретизира по кой ред следва да е издадено решението на КЗЛД за същото нарушение, то би могло да се приеме, че наличието на издадено и обжалвано НП за същото нарушение се явява проц. пречка за предявяване на настоящия иск пред Съда.

2/ В чл. 39 ал.1 от ЗЗЛД са регламентирани само жалби срещу актове или действия на администратора на лични данни, но не и срещу бездействия на администратора/каквото се твърди от ищеца/. Следователно дори в процесния осъдетелен иск по чл. 39 ал.2 от ЗЗЛД да беше обективирана и жалба по чл. 39 ал.1 от ЗЗЛД срещу НАП като администратор, то бе следвало да се преценява дали Регламента/като норм.акт с пряко приложение и от по-висока степен/ все пак не допуска депозиране и на жалба срещу бездействия на администратор.Според настоящия докладчик не случайно нормата на чл. 39 ал.1 от ЗЗЛД не визира бездействия на администратора. Тъй като на фактическото бездействие е придадена правна сила от законодателя само ако изхожда от адм. орган или дл. лице - съгл. чл. 256 от АПК /а администратора на лични данни не е необходимо да е адм.орган или дл. лице съгл. ЗЗЛД/.

3/ НАП не е адм. орган, такъв е ИД на НАП. Поради което по реда на чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ вреди могат да се търсят от НАП, но за бездействие на адм.орган-ИД на НАП или на конкр. дл. лице от системата на НАП. Във всичките си молби обаче ищецът твърди, че бездействието е на самата НАП/ посочена като дър.орган/, което води и до извод за неотстранена в указания срок нередовност на иска, ако е такъв по чл. 1 ал.1 от ЗОДОВ.

По искането на ответника за разноски- съгл. чл. 78 ал.4 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, при прекратяване на делото ответникът има право на разноски. По делото ответникът, освен че е депозирал отговор по иска, е представял изискани му от Съда доказателства във вр. с доказателствените искания на ищеца. Следователно е осъществено действително процесуално представителство на ответника и има извършени проц. действия по делото от негово име/не само отговора по иска/. Съгл. чл. 78 ал.8 от ГПК, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 25 ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, на ответника следва да се присъди мин.хонорар от 100лв за адм.дела с определен мат. интерес.

Водим от горното, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ предявен от ищеца И. Г. П. осъдителен иск за обезщетение за нанесените му неимуществени вреди в размер на 1000лв , предявен срещу НАП с ИМ вх.№ 27810/16.09.19г.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по адм.дело № 11228/19г на АССГ.

ОСЪЖДА И. Г. П. от [населено място] да заплати на Националната Агенция по приходите-С. сумата от 100лв /сто лева/, представляваща разноски по делото-юрисконсултско възнаграждение.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7мо дневен срок от съобщението.

Съдия: